

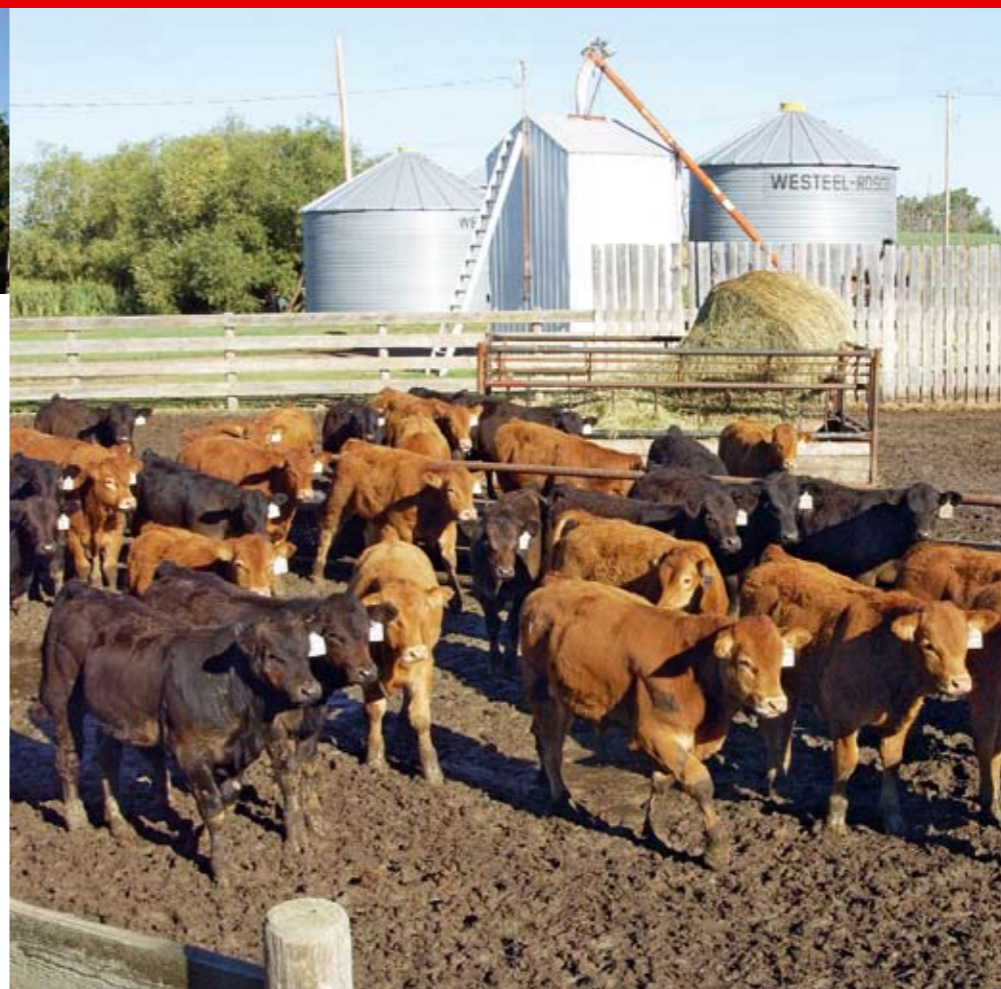
De Richmond Ranch in de provincie Alberta is een van de meest toonaangevende limousinfokbedrijven in Canada. Jim en Stephanie Richmond gaan voor honderd procent klanttevredenheid.

Familie Richmond: 'Er is minder uitval bij de kalveren die op de weide worden geboren dan bij de kalveren die op stal worden geboren'

weide te vermijden hebben we het limousinras uitgeprobeerd. Dat beviel ons onmiddellijk. Bovendien hoorden we van vleesveehouders dat het ras zeer goed inkruist met de Angelsaksische rassen angus en hereford; een niet onbelangrijk gegeven wanneer je dekstieren wil vermarkten naar de grote ranches.'

Het veekoppel op de Richmond Ranch telt driehonderd stuks 'purebred' limousinzoogkoeien, verdeeld in twee groepen naargelang het seizoen van afkalven. De eerste groep, zo'n 150 fokmoeders, kalft af op stal in januari-februari waarna kalf en koe de verafgelegen, wijde heuvelgebieden intrekken. De

Gespeende stiertjes op de farm; de stiertjes worden na spenen gewogen, gevriesbrand en krijgen een preventieve geneeskundige behandeling

krijgen dan hetzelfde groeirantsoen als de jaarlingstieren uit de eerste groep. 'Deze twejarige stieren worden nooit vóór de veiling verkocht. Het zijn echte kaskrakers,' vertelt de fokkersvrouw, daarom niet beter maar gewoon omdat ze op de koe-kalfexploitaties onmiddellijk inzetbaar zijn.'

Brandmerk

Een van de sterke punten van de Richmond Ranch is ongetwijfeld ook de aanwezigheid van zwartkleurige, hoornloze limousins. Jim Richmond: 'De zwarte haarkleur en de hoornloosheid zijn het resultaat van kruisingen tussen limousin en angus. Dieren met een zwart haarkleed zijn in de zomer beter bestand tegen zonverbranding. Bovendien bezitten deze dieren ook zwarte klauwen. Zwarte klauwen zijn harder, waardoor de dieren lange afstanden op de uitgestrekte weiden beter aankunnen. Hoornloosheid is een gewild kenmerk op de grote ranches. Onthoornen betekent immers extra werk voor de rancher en leidt tot groeistress bij de kalveren.' Het familiebedrijf, dat beschikt over duizend hectare weiland en tachtig hectare grasland, heeft het fokdoel helder voor ogen: dekstieren van topkwaliteit produceren voor de grote koe-kalf-ranches. Hierbij focust de familie zich vooral op zes kenmerken: het verhogen van het speengewicht zonder kalvingsproblemen te veroorzaken, het bewaren van een dikke vacht zodat de dieren de strenge winters kunnen doorstaan, een handzaam karakter, goed beenwerk en sterke klauwen, goede uiers en als laatste kenmerk voldoende scrotumomtrek vanwege de positieve correlatie met de vruchtbaarheid. Alle kalveren op het fokbedrijf worden op de rechterheup gebrandmerkt met het teken SS. 'Het brandmerk werd geïntroduceerd door mijn grootvader Stan Richmond in 1943,' legt Jim uit, 'en was een bescherming tegen mogelijke vee-dieven. Nu symboliseert het brandmerk het succes van onze dekstieren op tal van ranches. Gefokt voor succes.'

Guy Nantier

De Richmond Ranch staat voor honderd procent klanttevredenheid

Succesvolle limousins

De Canadese 'fullblood', 'purebred' en 'commercial' limousins

Het Franse limousinras werd in Canada geïmporteerd in 1968. Vandaag de dag is het een van de vijf belangrijkste vleesveerassen. Het gemiddelde Canadese limousinfokbedrijf telt circa 35 moederdieren. De Canadese limousinpopulatie kan men onderverdelen in 'fullblood', 'purebred' en 'commercial' vee. De term 'fullblood' is voorbehouden voor geïmporteerde stamboekdieren uit Frankrijk, de bakermat van het ras, en voor hun raszuiver gehouden nakomelingen. 'Purebreds' zijn stamboekdie-

Zwartgekleurde, hoornloze 'purebred' en 'golden-red' limousins

ren die op basis van bloedgroepenonderzoek of een DNA-profiel na inkruising meer dan negentig procent limousinbloed voeren. Onder de purebreddieren vindt men niet alleen de traditionele roodbruine ('golden-red') haarkleur. Als gevolg van de inkruising met angusvee vindt men er eveneens de zwarte haarkleur. Een groot aantal Canadese limousindieren is bovendien drager van het gen voor hoornloosheid, een kenmerk dat bijzonder wordt geapprecieerd in grote ranches en feedlots.

De term 'commercial' vee staat voor wat in Europa doorgaat voor gebruiksvee of dieren zonder stamboekpapieren.

tweede groep kalft af in de periode mei-juni op de weide. Stephanie Richmond: 'Die opsplitsing is een bewuste keuze: je hoeft niet over veel stallingen te beschikken.' Uit de eerste groep haalt de fokker op het moment van spenen de in gewicht betere stiertjes uit. Zij worden gedurende de winter op een groeirantsoen gezet van voorgedroogd luzerne-gras, hooi en gerst aan één procent van hun lichaamsgewicht. Deze stieren vormen de jaarlinggroep voor de veiling.

'De natuur doet haar werk goed'

De tweede groep zijn echte ranchkoeien. Zij verblijven het hele jaar door op de omliggende weiden en kalven er ook

af. 'We registreren jaarlijks ongeveer drie procent uitval', geeft Stephanie Richmond aan. 'Er is minder uitval bij de kalveren die op de weide worden geboren dan bij de kalveren die op stal worden geboren, ondanks de aanwezigheid van coyotes of prairiewolven. De natuur doet haar werk goed.'

De kalveren uit de tweede groep, geboren in mei-juni, worden gespeend rond de maand december. De dan zeven maanden oude stiertjes worden in de stal op gewicht gebracht met een ruwvoerrantsoen van voorgedroogde luzerne en stro ('gebackground') tot ze in mei weer naar de weiden worden gebracht. In oktober komen ze opnieuw op stal en